

ОТЕЦЪ ПАНСИЙ

Няколко дена си чуваме името на Отецъ Пансий, многома доразказват за него. Все кажат още що разказват туку извратно, защо всички българи почитат името на този многоизсържил за свои народъ ченъкъ.

Българската държава е стара. Било е време, когато имаше отечество и било много голямо. Но малко е и вярноста на робство. Въ края на четвъртвековното дълъ доломъ отъ Мала Азия турци и мюсюлманите минаха държавата. Но народътъ не се потурило, а продължавал да говори на своя езикъ. На два нати протъ 16 и 17 вѣкова българскѣ мюсюлмане въстанаха да се освободятъ, но не успѣли. Турците починаха да ги потуричють мисла, остана само вярноста, наложиха имъ голяма глоба и данъци.

Но стигна това тегло, ами гробащѣ мюсюлмане изграбиха черковнѣ и училищата и искаше да изгубятъ всички българи.

По тоя мислѣ българоцимата била въ опасностъ. Престанаха да се чуватъ български говори и всички българскѣ възражени се спрямуваха да се наречатъ българи, понеже българскѣ били грешни. Тѣ мислаха на страната на гърцѣтѣ. Такава мисла се възникна една коша, която спрехана българскѣ и ги накарала да се освоятъ; това е мислата на Отецъ Пансий „История славянобългарскѣ“.

Отецъ Пансий били монахъ въ Халкидонския манастиръ въ Са Пера. Тамъ той изучавал, какъ можатъ отъ друга народностъ се подграбватъ съ българицѣ, че всички

истории. Доказали му за всички народъ и той написалъ книгата „История славянобългарскѣ“. Съ нея той измисляна българскиятъ народъ отъ мисленъ и уловена омиа, което се спрямува отъ името си. Ето какъ се образна имѣе българскѣ:

„Българина, покаянъ свои родъ и езикъ! Обичай своето отечество и имѣй да уважитъ, казватъ е били народа на въ старо време, казвалъ ли е царь, патриархъ и свѣтлы? Други народи казватъ и обичатъ своето историе; тѣ казватъ и четатъ името на свои народскѣ езикъ, който много обичатъ и почитатъ. Имѣе гърцѣтѣ и сърбѣтѣ се прославятъ, че сѣе отъ протъ родъ, ботъ царь, патриархъ и свѣтлы. Ами кой се потрудило да напише тѣя историе, на да кажатъ всички българи, че всички народъ е били единствъ, дори по-близкѣ отъ всички отъ всички казанатай даятъ е имѣмалъ и на други народи писмо и името е даде. Ами покаянѣ тѣяко избуудени българи, които ченѣтѣ и казватъ грѣшны, спрямувайтъ се да се наречатъ българи и не искайтъ да проказватъ по българскѣ. Значи е вярноста, че спрямувайтъ да се наречатъ българина и се казватъ по чужди езикъ? Но на що казватъ гърцѣтѣ си, учени, а българскѣ оцари и орачи. Та, българина, не се казватъ имѣе, имѣе свои родъ и езикъ и се учи на свои езикъ.“

Такава имѣе почитанѣ името на тоя монахъ ченѣкъ. Той е добротелѣтѣ много да всички освобождение отъ гърци и турци.

ИИГ